

začetku pretečenega meseca se je opravljalo veselo delo v vinogradih in stiskalnicah, kar že ime meseca pove. Letos je bilo izredno lepo grozdje, ker je ugajala poletna vročina. Posebno pa se imamo zahvaliti peronospori, ki ni nastopila s svojo škodljivo močjo, ali zavoljo suše ali vsled skrbnosti vinogradnikov, ki so škropili ob pravem času. Kako lepo poplačan trud in delo celega leta, ko so bili sodi polni sladkega mošta! Morebiti bo kdo mislil, da bo vinogradnik sedaj mirno užival sad svojega truda! Ali temu ni tako! Vsak vinogradnik ima večje ali manjše kmetije, plačila velika, zato že zdavnaj ve za vsak krajcar, kam ga bo moral dati, če bo dobil kaj za vino. Toda pomislite na nesrečo za vinogradnika! Nihče se ne oglasi za vino in če pride kdo, ga hoče imeti skoraj zastoj. Ti brezvestni barantači obljubujejo slepo ceno 16—18 v za liter. Denarji morajo biti za davke in druge potrebščine; zato še gre večasih ubogi vinogradnik ponujat takemu barantaču svojo zlato vinsko kapljico. Gre potrt in žalosten, kakor bi šel denarja na posodo prosit. Pogodita se za slepo ceno. Barantač ima velike dobičke, kmet pa solzan misli na svoje lepe nade, katere je gojil celo leto. Zdaj mu je splavalo to upanje zopet po vodi. Pošteni kupci, oglasite se! V Slovenskih goricah je veliko dobrega, nekrščenega vina!

Sneg je letos zopet bel. Čeravno je lepe barve, pa ga le nismo z veseljem sprejeli, ker še imamo pozne pridelke zunaj. Na drevju je sneg veliko škode naredil.

O g. Šijanču, ki je prej razširjal nemškutarskega „Štajerca“, sedaj pa je postal naenkrat narodno radikalen ter razširja „Slov. Narod“, pa še bomo prilično govorili zelo važno besedo.

Od Sv. Jurija ob Ščavnici. „Štajercu“ ni povoljna izjava iz Trbegovec v št. 42 „Slov. Gosp.“ od 19. oktobra v obrambo moje osebe in g. Štuhca. „Štajerc“ se moti; jaz nikakor nisem vplival na sestavo te izjave, iz „Gosp.“ sem jo še le zvedel, nobenega podpisa nisem povzročil. To izjavo so dali narodno-katoliški poštenjaki iz proste volje, brez vsakega vpljiva ali pritiska od kake strani, ravno zato je tem večje veljave. Če mi kdo dokaže, da sem jaz le za trohico sodeloval pri tej izjavi, dobi 500 K.

„Štajerc“ se čudi nad tolikimi podpisi, 60 jih je; župani, obč. svetovalci, odborniki, drugi poštenci, narodni možje. „Štajerc“ povem ti, če bi se nameravana izjava meni bila naznanila, in bi jaz samo namignil, bi bilo lahko več stotin podpisov, ne samo 60. Ponosen sem, da so vsi narodni možje na moji strani, da me prihajajo prašat za svet, in po mojem nasvetu tudi ravnajo. Vem, da me zato brač-kijanci pikro gledajo. Ko so ljudje spali, je prišel sovražnik, in je ljuliko vsejal med pšenico. Nočem biti narodni zaspanec, ampak branim narodnost, kjer je treba. Če grem volit, grem le na tisto volišče, kjer imam pravico voliti. Naj pa „Štajerc“ ne spodtika izjavi, česar v njej ni. Kje vam ta izjava predbaciva, „da hočete spraviti posebno otroke ob vero in ob spoštovanje napram starišem?“ Tega noben resnicoljuben človek ne najde v izjavi, ker se še besede „otroci“ — „stariši“, „vera“ niti ne nahajajo v izjavi.

Vam narodnim poštenjakom pa izrekam zahvalo za Vašo obrambno izjavo, prepričan, da zaupanja, katero sem si pri Vas pridobil z 18 letnim delovanjem, tudi „Štajercovo“ pi-sarjenje omajalo ne bo. Kuncce.

Makole. V soboto, dne 28. oktobra ob 11. uri dopoldne so zvonovi po vsej župniji žalostno zapeli mrtvaško pesem. Umril je obče spoštovani veleposestnik Anton Horvat v 75. letu svoje starosti. Z vrlim tem možem je občina Štatenberg mnogo zgubila. Pogrešale ga bodo sosedne srenje. V prvih vrstah narodnih boriteljev se je odlikoval z modro besedo in z uspešnimi dejanji. Njegova ljubeznjivost, pa i odločnost ter narodna krščanska misel je našla vsepovsodi harmoničen odmev. Domači občini je modro in vestno žu-

panil celih 25 let in desna roka ji je bil do smrti. Kot načelnik kraj. šol. sveta je pozidal krasno šolo v Makolah. Skrbno je gospodaril in mnogo lepega poslopja sezidal. Mnoge časti, ki gredo takim odličnim možem na kmetih, venčajo mu daleč znano ime „Fertjan“ po domače. Z eno besedo: bil je naroden in krščanski mož. Ž njim je usahnila stara, plemenita korenina makolskih zavednih tržanov. Rajnega pogreb je bil v ponedeljek tako lep, da ga ne pomnimo enakega. Udeležili so se ga mnogi prijatelji iz sosednih župnij. Počastili so ga vsi gospodje tržani in gospe. Pogreb je vodil njegov sošolec preč. g. kanonik A. Hajšek in mu v trajen spomin spregovoril prijateljski pozdrav in slovo. Pred hišo in na gomili mu je makolski moški pevski zbor zapel „Nad zvezdami“ in „Blagor mu“. Naj mu bo zemljica lahka!

Spodnja Poljskava. (Občinske volitve.) Dne 23. t. m. vrčila se je volitev v občinski odbor, kakor smo v „Slov. Gosp.“ naznanili. Sramovati se moramo pred javnostjo naše brezskrbnosti, da se ne brigamo niti za naše lastne koristi. Sramovati se moramo, ako povemo javnosti, kako sramotno smo propadli v II. in III. razredu. Niti najmanjšega zanimanja ni bilo za volitev od naše strani. Obsojati moramo tiste, kateri hočejo biti narodnjaki, da nam niso hoteli povedati ob pravem času, katere može da naj volimo. In tako se je zgodilo, ko so prišli naši volilci na volišče, niso vedeli, katere odbornike da naj volijo. Porabili so to priliko nasprotniki in polovili vse. Tukaj si moramo vzeti za vzgled naše nasprotnike, ki so agitirali na vse pretege. Za to volitev se je silno potrudil župan Štefan Rudolf, ker je čutil, da se mu stol precej maji. Sestavil je njemu naklonjene može in s temi listki je potem agitiral posestnik in Steinklauberjev hlapec Anton Samastur po Poljskavi in Pragarskem. A v veliko presenečenje župana in Ant. Samasturja so volili Pragarčani po svojem. Ta veliki posilnemški župan niti Nemcem samim več ne ugaja. Najhujše je razjezilo župana, da se oba Hrasnika nista pustila komandirati in voliti po njegovem receptu. Z vso odločnostjo je zahteval in se potrudil, da spravi Steinklauberja v odbor. Steinklauber je odišel z volišča z dolgim nosom, dobil je le 3 glase. V I. razredu je zmagala narodna stranka. Odločno moramo obsojati, da je prišel v odbor čevljar Alojzij Sagadin, ud „Südmarke“, naročnik ptuj. „Štajerca“, velik sovražnik vsega kar je krščanskega. On zabavlja ob vsaki priliki čez duhovnike, učitelje, narodne može in sploh vse, kar je slovenskega in še nemški ne zna. Nikdar ga ne vidimo v cerkvi. In tak človek bi naj imel sedež v občinskem odboru. Volilci, ali niste imeli boljšega moža?

Hudo se je napejnal in agitiral kovač Miha Zedar, kateri bo od sedaj koval voze in konje le nemškim posestnikom. Slovencev on ne mara, kajti on je „deičsint!“ Odlikoval se je mizar Jože Pučnik, kateri se seli v drugo bišo o čemur še bomo o priliki govorili. Ali se je tega naučil iz „Štajerca“. — To je kratek opis naših volitev!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Sloven. katol. polit. društvo v Konjicah ima v nedeljo, dne 12. novembra popoldne po opravi občni zbor v navadnih prostorih. Na vrsti bo tudi volitev dveh novih odbornikov.

Iz šole. Celjskemu županu Rakuschu in podžupanu dr. Jesenku se je izrekla zahvala in priznanje, ker je mestni šolski svet zgradil poslopje za dekliško šolo, v kateri so se že prve mesece — stropovi zrušili. — Ustanovitev zasebne nemške šole na Pragarskem se je odobrila. Potem se je pomaknilo več šol iz II. v I. in iz III. v II. plačilni

razred. Tu se je zopet pokazala vsa ljubezen graške gospode za Spod. Štajer. Iz II. v I. plačilni razred je bilo pomaknjenih 30 nemških in samo tri slovenske šole, in sicer take tri, kamor res ne morejo dobiti učitelja, namreč Št. Jernej nad Muto, Razbor pri Slovenjgradu in Svetina pri Celju. — Za nadučitelja sta bila nameščena Fr. Zemljič v Lučah in Iv. Polak iz Poljčan pri Sv. Duhu v Halozah. Za učitelja-voditelja k Sv. Miklavžu nad Laško je prišel P. Lorbek, dosedaj suplent v Slivnici pri Celju. Nadalje so nameščeni za stalne učitelje in učiteljice: Makso Dobaj na nemški šoli v Slovenjgradu, Jos. Korban iz Žetal v Lučah, v Slivnici pri Celju Matilda Lecker, pri Sv. Miklavžu pri Ormožu Marija Požega in pri Sv. Marku niže Ptuja Roza Randl.

Sv. Lenart v Slov. gor. V bolnišnici v Mariboru je umrla dne 4. t. m. gospa deželnega sodnega svetnika g. dr. Kronvogla. N. v m. p.!

Iz severnega dela mariborske okoličice. Zadnja številka „Slov. Gospodarja“ naznanja glavne predmete, kateri bi se naj poučevali na novi kmečki šoli. In ti so: Govedoreja, mlekarstvo, sadjarstvo, nekoliko o poljedelstvu in hmeljarstvu. Zdi se mi, da je sploh to premalo, za to bi svetoval, da bi se še poučevalo tudi o gozdarstvu, kar bi bilo dobro za naše ljudstvo. Naj bi se poučevalo tudi o vinogradništvu. Opustiti bi se ne smelo pouk o čebeloreji, katere je najbolj prikladna za našo spodnještajersko. Tudi na kletarstvo naj bi se ne pozabilo. Naj bi se tudi poučevalo o svinjereji in ribarstvu. Jako dobro bi bilo, če bi po zimj naše mladeniče poučevali o knjigovodstvu pri posojilnicah in zadrugah in o združništvu. Po zimj bi se še lahko tudi vpeljal pouk o pletarstvu za pletenje košev in košaric. Tudi o vrtnarstvu bi se naj poučevalo. Po mojem mnenju bi bila na tej podlagi kmetijska šola zelo na korist našemu kmečkemu ljudstvu. Če bi se pa hoteli vsi ti predmeti poučevati, treba bi bilo tečaj za nekaj mesecev podaljšati. Tedaj bi prišli iz te šole v vseh panogah kmetijstva izobraženi in gospodarsko izsolani mladeniči, ki bodo v bodočnosti veliko na korist slovenskemu narodu.

Gočova v Slov. gor. Občinski urad Gočova je doposlal vsem oblastem sledeči dopis: Občinski odbor Gočova sklenil je v svoji seji z dne 27. dec. 1904 oziroma 15. oktob. 1905 jednoglasno, da je uradni jezik občine Gočova slovenski. Z ozirom na ta sklep, opiraje se na XIX. drž. zak. z dne 21. decemb. 1867 občinski urad Gočova ne rešuje nemških dopisov; isti tudi ne vsprejema od sedaj naprej dopisov z nemškim naslovom; ker nam je postavno zagotovljena enakopravnost slovenskega jezika, želimo, da se ta postava tudi izpolnuje. Da se torej lahko vsak dopis nemudoma reši, prosí občina Gočova, da se mu pošlje isti slovensko pisan in slovenski naslovljen, ker se vsak drugi nerešen vrne. Občinski urad Gočova dne 5. listopada 1905. Župan: V. Kronvogl l. r. — Kje so druge občine?

Sv. Ilj v Slov. gor. Zopet volitve! Že tretjekrat gremo volit in to samo zavoljo naših preljubeznivih nemškutarčkov in pa zavoljo znane „nepriustranske pravičnosti“ slavnih mož pri naši vladi. Volil bo samo prvi razred. Pošteni Nemci doslej niso hoteli priti na volišče, ker jih je sram, da bi volili ljudi, ki imajo za vse drugo več pameti in srkbi, samo občinski blagor jim je deveta briga. Zato pa zdaj našim ljubeznivim nemškutarčkom huda prede. Zmagali bi radi na vsak način — pa sreča jim ni več mila in prepričani so, da po pošteni poti več ne morejo obdržati vajeti v svojih umazanih rokah. V zadrego pa taki „poštenjaki“ tudi hitro ne pridejo. Zdaj so si izmislili čisto novo zvijačo, ki pa jim gotovo tudi ne bo nič pomagala, vsaj pri pametnih ljudeh ne. Hočejo namreč razdvojiti slovenske volilce, ki so do zdaj skupaj stali kakor skala trdno. Zato so začeli smešiti in grditi naše velezaslužne može po svojih častnikarskih cunjah — in čnjte — doma pa se zaklinjajo in

prisegajo, da so nedolžni, da to pišejo Slovenci sami! Ali ni to najnesramnejša lumparija? Seveda vsak pameten in le nekoliko razsoden človek hitro spozna njihove vražje namene, in gotovo tega ne bo verjel. Saj se že predobro poznamo! Nikar ne mislite, vi „nemški“ poštenjakoviči, da smo Slovenci na glavo padli! Vaši nesramni napadi nas le utrjujejo — mi se pri tem imenitno zabavamo. Prišel pa bo tudi dan — morebiti je že tu — ko bomo z vami obračunali!

Sv. Trojica v Slov. gor. Na Vseh svetnikov dan se je, kakor vsako leto običajno, iz cerkve na pokopališče dolga procesija vernikov pomikala, da obiščejo svoje rajne. Gospod župan Golob, ali ste videli, kako smo skoro do kolena po blatu kobacali? Bi ne bilo modreje, ko bi vi o priliki zadnjih volitev v okrajni zastop od vas zapeljane kmete namesto glasov za vašo stranko, rajši bili prosili, da bi vsak na to zelo zanemareno občinsko stezo pripeljal voz proceca? Glejte, pri volitvah ste bili z vso vašo armado osramočeni, tukaj pa bi vas bili vsi farani hvalili. Zatorej, gospod župan, najpoprej brano iz svojega očesa, potem pa na pezdirje v drugih očesih.

Ljutomer. Neka mati je v svoji nevednosti dala dva svoja fanta v nemško ljutomersko šolo. To početje je zvedela krstna botra dečkov in se je spomnila, da so ji pri sv. krstu duhovnik naročili, da ima tudi ona dolžnost in pravico skrbeti za dobro odgojo teh krščencev, je šla k materi, jo posvarila zavoljo krivega ravnanja in jo poučila, češ, da si spleta ostro šibo, ki jo bode tepla, in da jo bodeta otroka še kedaj po nemško klela, ona pa bode po slovensko jokala. Mati je zarudela, spoznala zmoto in prosila botro, naj ona to poravnava. Drugi dan je peljala botra sama svoja krščence v Ljutomer in fanta dala vpisati v izvrstno slovensko Franc. Jožefovo šolo, kjer bodeta otroka umno izgojena. Ta srčna krstna botra vam je gdč. Zefika Šostarič od Svetinj. Čast ji! Botre, krstne in birmske, posnemajte jo in ne hrepenite samo po imenu in časti, ampak izpolnite tudi sveto obljubo!

„Nemška“ šola na Pragerskem se je v ponedeljek slovesno otvorila. Za botra sta bila pri otvoritvi tovarnar Steinklauber in pa župan slovenske občine Spodnje Polskave — Rudolf! Glavni priganjač pa je bil baje železniški uslužbenec Brožek — kateri še niti sam pravilno nemški ne zna. Kdo se ne smeje!

Sv. Tomaž blizu Ormoža. Odbor zdravstvenega okrožja Sv. Tomaž je že 14 let beračil pri deželni odboru v Gradcu, da bi isti vendar enkrat podpiral okrožnega zdravnika. Deželni odbor se je vedno izgovarjal, da nima potrebnega denarja in tako ni bilo mogoče razpisati mesta okrožnega zdravnika. Sedaj pa smo vendar dobili veselo vest, da nam je deželni odbor naklonil potrebno podporo in bo sedaj mogoče razpisati omenjeno mesto. Da smo dobili podporo, se imamo zahvaliti našemu deželnemu in državnemu poslancu g. dvor. svetniku dr. M. Ploju, kateremu izrekamo tem potom najiskrenejšo zahvalo za njegov trud.

Kmetje ptujске okolice — meščanske šole nam je treba! Ptujski nemškutarški butelj „Štajerc“ molči trdovratno na naš članek, v katerem tudi mi zahtevamo za slovenskega kmeta meščanski šol. Seveda, mi zahtevamo meščansko šolo, kjer se bode v slovenskem jeziku poučevalo in tudi nemški učilo, nemškutarški „Štajerc“ pa zahteva meščansko šolo, kjer bi se le izključno nemški poučevalo in učilo! Ali ga vidite hinavskega „Štajerca“, ki hoče biti prijatelj slovenskega kmeta, pa mu niti slovenskega poduka ne privošči!

Ptujski župan Ornič — tožen radi razžaljenja časti! Ptujsko okrajno sodišče zahteva izročitev deželnega poslance Orniča, ker je isti tožen radi žaljenja časti! Nemškutarški „Štajerc“, ki je glasilo Orniča, seveda molči o tem, kakor grob, ker hlapec mora

vendar svojega gospodarja vedno le hvaliti! Mi smo le radovedni, ako bo Ornič, katerega slika nemškutarški „Štajerc“ kot največjega poštenjaka, tudi tukaj sam zahteval, da se ga izroči, kakor je to storil v tožbi proti „Slov. Narodu“ in „Slov. Štajercu“.

Ptujske novice. V mlinu g. Jurca je prijel jermen učenca in ga strašno ranil. Fant je drugi dan v bolnišnici umrl. — Dne 12. t. m. priredi ptujška čitalnica Martinov večer.

Novi brzovlaki na južni železnici. Leta 1908. bo odprta prometu druga železniška zveza s Trstom preko Tur. To je napotilo južno železnico, ki se boji konkurence, da se izposluje med Dunajem in Trstom hitrejša zveza. Sklenilo se, je uvesti dva nova brzovlaka, ki bosta prevozila to pot v 8 urah, torej 90 km na uro. Poizkusi so se dobro obnesli in stroji za taka brzovlaka so že naročeni.

Občinske volitve v Črešnjevcih so sedaj že tretjekrat razveljavljene, ker so vsakokrat izpadle za slovensko stranko ugodno. Krivo je temu okrajno glavarstvo, ki se ni pobrigalo, ali je priziv opravičen ali ne.

V Pacinjah bodo kmalo občinske volitve. Vrli slovenski kmetje, združite se ter si volite prave, značajne može v odbor, ne pa podrepnike grajščakov!

Občinske volitve na Frankolovem se imajo vršiti v četrtek, dne 23. novembra t. l. začeni ob 9. uri predpoldne v občinski pisarni in sicer: III. razred voli ob 9. uri, II. razred ob 10. in I. razred ob 11. uri predpoldne. Vsak razred ima voliti 4 odbornike in 2 namestnika. Ker se zasebna vabila ne bodo razpošiljala, se s tem vabijo k volitvi vsi oni, ki imajo v tej občini volilno pravico.

Rogačka železnica, ki je že blizu dve leti od Grobelnega do Rogatec v prometu, a je dalje do deželne meje pri Lupinaku tudi že izgotovljena, se bo glasom najnovejših verodostojnih poročil prihodnje leto na Hrvaškem dalje gradila. Pri mestu Krapina se potem ta proga z že obstoječo železnico združi. Da je avstr. žel. ministstvo vendar enkrat zadevo nadaljevanja zgradbe železnice ugodno rešilo, je predvsem zasluga državnega poslanca dr. Ploja.

Sv. Florijan pri Rogatecu. Zmrznil je 69 letni previtkar Matija Plavčak. Mož se je tako napil, da je v snegu obtičal in zmrznil.

Šoštajnska narodna godba priredi dne 26. nov. v Mariboru v veliki dvorani Narodnega doma umetniški koncert. Že danes opozarjamo slavno občinstvo na to uprizoritev!

Špitalič pri Konjicah. Na Škednju, špitalska župnija, je na vernih duš dan umrla Terezija Zidanšek v 77 letu svoje starosti. Pokopana je bila dne 5. t. m. Pokop je vodil konjiški nadžupnik in dekan g. Hraštelj ter imel ganljiv nagrobni govor. Pokojnica je mati profesorja na mariborskem bogoslovju g. Zidanška in sestra pokojnega g. kanonika dr. Pajeka. Bila je blagega ter plemenitega srca. Naj počiva v miru!

Sp. Gasteraj. Pri nas je umrl g. Jožef Lorber, posestnik in mlinar. Pogreba so se udeležili gg. učitelji, ob odprtem grobu pa so zapeli pevci pretresljivo žalostinko. Spoštovanemu možu sveti večna luč!

V Pokleku, župnije Podsreda, je umrla dne 28. m. m. Marija Sluga v 23. letu svoje starosti. Rajna je bila poročena še le lani dne 10. oktobra. Umrla je v otroški postelji. N. v m. p.!

Velika Nedelja. Ker je v zadnje številk „Slov. Gospod.“ poslal nekdo popravek, da g. Mikl ni naročnik „Štajerca“, in da ga ni v njegovem hramu, zato naj zvejo še cenjeni bralci, da ga je lani imel celo leto v „gastimri“ obešenega v držajih; pa tudi letos sem videl, da je prišel gospod Mikl in rekel nekemu gostu: „Kaj bote šteli?“ — Gost: „Kaj imate?“ — Mikl: „Štajerca“, „Pošto“ itd.“ Tako tedaj! — Jožef Moravec je dobil od okr. sodnije 14 dni zapora in tudi denarno kazen, ker je kradel, kakor sem že poročal, farovžko koruzo in grajska drva. Bil je

namreč „Štajerčeve“ krvi. — O „vrlem posestniku“ Alojziju Repu, ki se je nedavno oženil, naj bode to povedano, da je najhujši agitator svojega kraja za ptujskega „Štajerca“. — Še nekaj! Naš trgovec pri Veliki Nedelji, ki sliši na ime Jurij, pa je zdaj „Georg“ Skvorz, nas še sedaj ne more pri miru pustiti, vedno se zaganja srdito na nas Slovence v družbi g. „šafara“, „frboltara“ in drugih takih gospodov. Jürek, Jürek, ali nočeš Slovencev v svoji trgovini, da jih tako sovražiš? — V kratkem bomo menda že imeli v Sodincih nemško šolo, ker so Hapanovo Hapiko dali v Ormož šolat, da bo „lerarca“. Že dobro! Pozdravlja ljudi z „butl tak“. Izvrstno!

Celjske novice. Rihard Hren, prostak pri deželni brambi, je skočil z drugega nadstropja vojašnice ter težko ranjen obležal. Odnesli so ga takoj v bolnišnico. — Nemški Celjani hočejo prositi za podaljšanje pravice za mavto, ker jim poteče koncem tega leta ta pravica. Zato opozarjamo vse občine in okrajne zastope, katerih promet gre v ali skozi Celje, da vložijo nemudoma ugovore na namestništvo v Gradec. — Narodna čitalnica ima dne 11. t. m. zvečer svoj občni zbor. — Vsled dežja dne 6. t. m. je izstopila Savinja in preplavila mestni vrt. — V Celju se ustanovi „Sokolski dom.“ — Društvo slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov v Celju priredi koncert v nedeljo, dne 12. listop. v veliki dvorani Narodn. doma v Celju o priliki občnega zborovanja društva slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov v Celju v korist podpornemu zakladu tega društva s prijaznim sodelovanjem „Celjskega pevskega društva“, „Slov. delavskega podporn. društva“ in „Orglarske šole“ v Celju ter polnoštevne „Celjske narodne godbe“. Na sporedu je godba, petje in gledališka predstava „Putifarka.“ Po koncertu prosta zabava.

Dobrna pri Celju. Dne 1. t. mes. je umrla tukaj 86 letna gospa Ana Grünanger. — Baron Manteuffel je daroval za uboge, bolne in šolarje župnij Vojnik, Nova cerkev in Dobrna 1000 K vsled slednje volje baronice Manteuffel, ki je bila velika dobrotnica ubogih. Prisrčna hvala veledušnemu darovatelju!

Občni zbor političnega društva „Sava“ v Vidmu zadujo nedeljo, dne 5. nov. je bil od strani kmetov slabo obiskan, a v velikem številu so došli meščani iz Brežic, ki so imeli na shodu tudi pretežno večino. Večina brežiških meščanov doslej ni bila pri društvu in je še-le pri občnem zboru pristopila. Pri volitvi novega odbora dolgo časa ni prišlo do sporazumljenja, ker so Brežičani zahtevali večino odbora za mesto samo. Nastale so nadalje debate o načinu in pravilnosti volitve. Prav klaverno ulogo je igral pri tem predsednik Levak, ki ni poznal niti pravil niti si znal sploh pomagati iz zagat. Vkljub dolgotrajnim razpravam so se po piščevem mnenju vršile volitve vendar nepravilno. Edinole odbor ima pravico sprejemati ude. Odbor pa jih ni sprejel, kajti odborniki, katere je Levak v trenutku sklical k sebi, niso tvorili odbora, ker nenavzoči odborniki o tej hipno sklicani seji niti obveščeni niso bili. Novovstopivši udi še torej niso bili udi, ko so se udeležili volitve. Sicer je to stvar društvnikov, ali prizna odbor ali ne, za širjo javnost je večjega pomena dejstvo, da so vsi odborniki po pravilih zavezani „vzbujati in razširjati katoliško narodno-zavest, braniti verske, narodne in državljanske pravice slovenskega naroda, ter sploh razširjati krščansko omiko.“ Po volitvah se je zborovanje nadaljevalo. Že v začetku je vsakdo pričakoval, da se bo predsednik spominjal vsaj v nekaterih besedah pokojnega poslance Žičkarja, kateri je društvo ustanovil in mu bil ves čas predsednik. Levak tega prej in tudi sedaj ni storil! Navzoči kmetje so opazili to netaktčnost in so po zborovanju izražali vsled tega svojo nevoljo. Besedo je dobil g. dr. Korosec, da govori o političnem položaju, kakor ga je odbor naprosil. Toda kaka desetorica navzočih zborovalcev, bili so liberalci in Štajercijanci v bratski zvezi, je sklenila motiti govor, ne

